

Združenie domových samospráv (ÚK/SP)

Od: Združenie domových samospráv (ÚK/SP) <uksp@samospravydomov.org>
Odoslané: štvrtok, 1. februára 2024 5:35
Komu: demetrovicova@lamac.sk
Predmet: 2024-23/421-224/OUKSP/SP/De1 (ÚK/SP: Bory Nádvorie)

Odvolaie voči stavebnému povoleniu MČ Bratislava-Lamač č. 2024-23/421-224/OUKSP/SP/De1

Voči stavebnému povoleniu MČ Bratislava-Lamač č. 2024-23/421-224/OUKSP/SP/De1zo dňa 09.01.2024 sa odvolávame pre nezákonnosť nespoľahlivo zisteného stavu veci a absencie predpísaných náležitostí rozhodnutia v rozpore s §46 správneho poriadku v spojení s §140c ods.8 stavebného zákona:

- 0) Podľa §46 správneho poriadku „Rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.“

Napadnuté rozhodnutie vo výroku nebolo zosúladené s viacerými právnymi predpismi a bolo vydané na základe nespoľahlivo zisteného stavu veci.

Podľa ustálenej judikatúry ESĽP (napr. Hiro Balani v. Španielsko, § 28;; Bochan v. Ukrajina, § 84; Krasulya v. Rusko, § 52 - https://www.echr.coe.int/Documents/Guide_Art_6_ENG.pdf) je nutné rozhodnutie orgánu verejnej moci odôvodniť dostatočne konkrétne a relevantne (well-based) a následne vecne vyhodnotiť, či je rozhodnutie v zmysle ďalších relevantných právnych predpisov vecne správne a teda či je vecne v súlade aj s ďalšími relevantnými normami práva (well-founded);rovnako rovnako je nutné v rozhodnutí orgánu verejnej moci vyhodnotiť či sú pripomienky a námietky účastníka relevantné a dostatočne konkrétne (dôvodnosť=„well-based“) a následne či sú aj vecne správne v zmysle právnych predpisov (opodstatnené=„well-founded“) a teda či nezakladajú dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia. Ak by tak orgán verejnej moci neurobil, rozhodol by v rozpore s čl.6 Dohovoru o ľudských právach svojvoľne a teda by išlo o denegatio iustitiae (svojvoľné odopretie spravodlivosti).

V tejto súvislosti poukazujeme na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Sžo 81/2007: „ďalšou obsahovou náležitosťou rozhodnutia je jeho odôvodnenie, ktoré plní niekoľko funkcií. Predovšetkým má presvedčiť účastníkov o správnosti postupu správneho orgánu a o zákonnosti jeho rozhodnutia. V odôvodnení rozhodnutia musí správny orgán reagovať na dva okruhy problémov: na skutkové okolnosti a právne posúdenie veci. Za skutkové okolnosti treba považovať najmä skutočnosti, ktoré boli nepochybne zistené, a ich právny význam. Ďalej treba uviesť, aké dôkazy boli vykonané, ako ich hodnotí správny orgán, prečo neboli vykonané niektoré navrhované dôkazy a napokon, ako sa správny orgán vyrovnal s námietkami účastníkov.“

Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia sa opiera len o niektoré konkrétne dôvody a preto je len čiastočne „well-based“ avšak vecné vyhodnotenie týchto dôvodov je vecne nesprávne v zmysle právnych predpisov, ktoré mal pri vecnom vyhodnotení úrad aplikovať; napadnuté rozhodnutie tak nie je „well-founded“. Nesprávnosť vecného odôvodnenia tak svedčí ako o nesprávnom vecnom vyhodnotení a teda nezákonnosti rozhodnutia pre nedostatočné zosúladenie s inými právnymi predpismi ale svedčí aj o neuplatňovaní niektorých noriem práva a v tomto smere svedčí o arbitrárnosti, svojvoľnosti a nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov.

Odôvodnenie rozhodnutia nepresvedčilo ZDS ako ekologickú organizáciu, ktorá sa systematicky dlhodobo venuje ochrane životného prostredia a budovaniu právneho štátu v oblasti životného prostredia.

Podľa Rozsudku Súdneho dvora EÚ z 15. 10. 2009 vo veci C-263/08: „...treba konštatovať, že hoci smernica 85/337 stanovuje, že dotknutá verejnosť, ktorá má dostatočný záujem na spochybnení činnosti alebo ktorej práva môže činnosť porušiť, musí mať právo podať opravný prostriedok proti rozhodnutiu, ktoré ju povoľuje,

táto smernica nijako neumožňuje obmedziť možnosti podať opravné prostriedky z dôvodu, že dotknuté osoby sa už mohli vyjadriť vo fáze účasti na rozhodovacom konaní zavedenom jej článkom 6 ods.4.“

Podľa čl.44 ods.4 Ústavy SR „Štát dbá o šetrné využívanie prírodných zdrojov, o ochranu poľnohospodárskej pôdy a lesnej pôdy, o ekologickú rovnováhu a o účinnú starostlivosť o životné prostredie a zabezpečuje ochranu určeným druhom voľne rastúcich rastlín a voľne žijúcich živočíchov.“

Spôsob rozhodnutia orgánu verejnej moci a nesúčinnosť stavebníka spôsobili, že pretrváva pochybnosť o dostatočnej ochrane životného prostredia vydaným rozhodnutím a preto v zmysle §19 zákona o životnom prostredí zohľadniac zásadu predbežnej opatrnosti podľa §13 zákona o životnom prostredí naplňame svoju zákonnú povinnosť a upozorňujeme na riziko ohrozenia životného prostredia vydaným rozhodnutím a tým, že sa nedôsledne zaoberá ochranou životného prostredia.

Nakoľko podľa ZDS prvostupňový stavebný úrad ako prenesený výkon štátnej správy dostatočne a dôsledne nedbal na životné prostredie pri svojej rozhodovacej činnosti a v tomto smere pretrváva pochybnosť o dostatočnej a dôslednej ochrane verejných záujmov životného prostredia, ZDS podáva toto odvolanie, čím sleduje devolutívny aj suspenzívny účinok rozhodnutia s tým, že sa týmito otázkami má dôsledne zaoberať odvolací orgán.

Bližšie zdôvodnenie uvedieme v ďalšom texte.

- 1) Predmetná stavba bola predmetom posudzovania vplyvov na životné prostredie zakončeného rozhodnutím zo zisťovacieho konania (<https://www.enviroportal.sk/sk/eia/detail/bory-nadvorie>). Toto rozhodnutie predstavuje *res iudicata* (rozhodnutú predbežnú vec) vo vzťahu k vyhodnoteniu verejných záujmov životného prostredia, ktoré sú v zmysle §40 ods.1 správneho poriadku pre stavebný úrad záväzné a nesmie si o nich urobiť svojvoľne vlastnú mienku; musí materiálne vychádzať zo samotného rozhodnutia zo zisťovacieho konania a procesno-formálne zo záväzného stanoviska o súlade s týmto rozhodnutím podľa §140b stavebného zákona v spojení s §38 ods.4 a ods.5 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie.

Súčasne podľa poslednej vety §47 ods.5 správneho poriadku v spojení s §38 ods.6 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie „Rozhodnutie povoľujúceho orgánu musí obsahovať podmienky, ktoré určil príslušný orgán v rozhodnutí vydanom v zisťovacom konaní alebo v záverečnom stanovisku.“

Stavebný úrad sa uvedenými ustanoveniami zákona dôsledne neriadi a napadnuté rozhodnutie neobsahuje túto predpísanú náležitosť rozhodnutia - podmienky, ktoré určil príslušný orgán v rozhodnutí vydanom v zisťovacom konaní alebo v záverečnom stanovisku.

- 2) Podľa §40 ods.1 správneho poriadku „Ak sa v konaní vyskytne otázka, o ktorej už právoplatne rozhodol príslušný orgán, je správny orgán takým rozhodnutím viazaný; inak si správny orgán môže o takejto otázke urobiť úsudok alebo dá príslušnému orgánu podnet na začatie konania.“ Takouto rozhodnutou predbežnou otázkou je aj vplyv stavby na životné prostredie, ktoré bolo záväzným spôsobom vyhodnotené v rozhodnutí zo zisťovacieho konania (pozri bod „1“) tohto odvolania).

Podľa §140c ods.2 „Ak ide o také využívanie územia, stavbu alebo ich zmenu, ku ktorým vydal príslušný orgán podľa osobitného predpisu záverečné stanovisko alebo rozhodnutie vydané v zisťovacom konaní podľa osobitného predpisu, stavebný úrad zašle príslušnému orgánu elektronicky alebo písomne návrh na začatie územného konania, stavebného konania alebo kolaudačného konania, ktorý obsahuje písomné vyhodnotenie spôsobu zapracovania podmienok, určených v rozhodnutí vydanom v zisťovacom konaní alebo v záverečnom stanovisku, projektovú dokumentáciu, ak je súčasťou návrhu na začatie konania, spoločne s oznámením o začatí územného konania, stavebného konania alebo kolaudačného konania. Písomné vyhodnotenie pripomienok zabezpečuje ten, z podnetu ktorého sa začalo niektoré z konaní uvedených v prvej vete.“

Podľa §34 ods.5 správneho poriadku „Správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.“ Vo vzťahu k rozhodnutiu zo zisťovacieho konania a jeho podmienkam to znamená, že stavebný úrad je povinný vyhodnotiť samotné rozhodnutie zo zisťovacieho konania, záväzné stanovisko dotknutého orgánu o plnení rozhodnutia zo zisťovacieho konania,

vyhodnotenie spôsobu plnenia podmienok rozhodnutia zo zisťovacieho konania a prípade aj vo vzťahu k pripomienkam a námietkam účastníkov konania. V prípade absencie vecnej zhody je stavebný úrad postupovať podľa §140b ods.5 stavebného zákona v prvostupňovom konaní a podľa §140c ods.6 stavebného zákona v odvolacom konaní.

Stavebný úrad sa uvedenými ustanoveniami dôsledne neriadil. V ich dôsledku má totiž povinnosť zabezpečiť ako rozhodnutie zo zisťovacieho konania, vyhodnotenie plnenia podmienok zo zisťovacieho konania a záväzné stanovisko dotknutého orgánu EIA; súčasne má povinnosť vyhodnotiť túto trojicu podkladov a dôkazov rozhodnutia nielen samostatne ale aj vo vzájomnej súvislosti a to najmä porovnaním textu podmienok rozhodnutia EIA s vyhodnotením plnenia a tieto obidva porovnať so záväzným stanoviskom; v odôvodnení musí byť uvedená voľná úvaha, ako túto vyhodnotenie stavebný úrad vykonal.

Z rozhodnutia je zrejmé, že takáto voľná úvaha v rozhodnutí absentuje a preto je nutné považovať rozhodnutie za prijaté v rozpore s §46 správneho poriadku a to na základe nespoľahlivo zisteného stavu veci; nespoľahlivo zistený stav spočíva práve v nedostatočnom vyhodnutí tejto trojice zákonom predpokladaných podkladov rozhodnutia vo vzájomnej súvislosti.

Ak by totiž z tohto vzájomného vyhodnotenia vyšlo pochybnosti o plnení rozhodnutia EIA, či o obchádzaní zákona; stavebný úrad by mal povinnosť konať a to či už namietaním záväzného stanoviska podľa §140c ods.5 stavebného zákona alebo osobitným postupom podľa §140c ods.5 a ods.6 stavebného zákona.

Napadnuté rozhodnutie však takúto úvahu vo vzťahu k osobitnému právnomu predpisu a podkladom rozhodnutia z neho vyplývajúcom nemá v jeho komplexnosti a ich vzájomného vyhodnotenia.

Najväčší problém býva so vzájomným porovnaním rozhodnutia zo zisťovacieho konania a záväzného stanoviska, pričom obidva sú zo zákona povinnými podkladmi a obidva sú pre stavebný úrad záväznými. Práve preto má dotknutý orgán preskúmať súlad návrhu na vydanie *stavebného povolenia* a v prípade súladu vydať záväzné stanovisko podľa §38 ods.4 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a v prípade nesúladu vydať záväzné stanovisko podľa §38 ods.5 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie. To dotknutý orgán zjavne neurobil.

Stavebný úrad sa uspokojil s existenciou záväzného stanoviska, ktorého obsah ďalej neskúmal a svoje rozhodnutie oprel iba o neho a chýba vyhodnotenie s ostatnými podkladmi vo vzájomnej súvislosti, čím je odôvodnenie rozhodnutia vecne nesprávne, nedostatočné a teda nepochopiteľné pre nedostatok dôvodov.

- 3) Namietame záväzné stanovisko č. 888/2023-6.6/fr 94215/2023 zo dňa 14.12.2023, v ktorom sa uvádza, že *navrhovaná stavba je z koncepcného hľadiska v súlade so zákonom č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na ŽP a s vydaným záverečným stanoviskom č.1581/200/-3.4/fp zo dňa 04. 07. 2008 ako aj s rozhodnutím zo zisťovacieho konania č. 7084/2021-6.6/fr-R, 24021/2021 zo dňa 06.05.2021 a ich relevantnými podmienkami.*

Predmetné záväzné stanovisko je nepreskúmateľné a nepochopiteľné pre nedostatok dôvodov; je teda arbitárne a svojvoľné a vydané v rozpore s právnymi predpismi.

Výrok záväzného stanoviska má znieť, či je návrh na kolaudačné konania v súlade so zákonom EIA, rozhodnutím EIA a jeho podmienkami; vložení termínu „z koncepcného hľadiska“ sa výrok záväzného stanoviska významovo redukuje, že dotknutý orgán neskúmal súlad úplne, presne a dôsledne ale len v redukovanej forme z koncepcného hľadiska, prípadne rámcovo, v základných črtach avšak nie v detailoch. Tým si však dotknutý orgán nespĺnil svoju úlohu.

Rovnako je výrok záväzného stanoviska oslabený prívlastkom „relevantnými“ podmienkami rozhodnutia EIA; relevantné, záväzné a vykonateľné sú všetky podmienky týchto rozhodnutí a dotknutý orgán je povinná vyžadovať plnenie všetkých z nich; ak sa ukáže, že niektorá podmienka splnená nie je, musí vydať negatívne záväzné stanovisko podľa §38 ods.5 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie s tým, že je možné, že je potrebné (opätovne) posúdiť v zisťovacom konaní aj návrh na stavebné povolenie, nakoľko je zrejmé,

že v prípade nedodržania podmienky rozhodnutí sa návrh odchyľuje od toho projektu, ktorý bol predtým posúdený a schválený.

Podľa judikátu Najvyššieho súdu SR č. 3Sžp/3/2012 je záväzné stanovisko osobitným typom rozhodnutia nakoľko obsahuje konštitučný a záväzný prvok a preto má spĺňať minimálne náležitosti podľa §46 správneho poriadku; záväzné stanovisko musí byť v odôvodnení rozhodnutia riadne identifikované tak aby sa zabezpečila určitosť, nezameniteľnosť a zrozumiteľnosť takéhoto záväzného stanoviska.

Podľa judikátu Najvyššieho súdu SR č. 3Sžp/36/2012 sú dotknuté orgány spolupracujúcimi orgánmi verejnej správy špecializujúce sa na niektorú oblasť verejných záujmov podľa §126 ods.1 stavebného zákona, ktoré sú mimo rámca pôsobnosti stavebného úradu a iba z ich odôvodnenia je zrejmé, či a ako bol preskúmaný dotknutý verejný záujem.

Uvedené dotknuté stanovisko neuvádza ani na základe akých podkladov si dotknutý orgán EIA overil súlad DSP s rozhodnutím zo zisťovacieho konania a jeho podmienkami a ani ako ich vyhodnotil; záväzné stanovisko je tak svojvoľné a nepochopiteľné pre nedostatok dôvodov. Výroková časť záväzného stanoviska nekorešponduje s nárokmi a požiadavkami na záväzné stanovisko podľa §38 ods.4 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a naznačuje, že boli identifikované odchýlky od projektu posúdeného v procese EIA ale dotknutý orgán dôsledne tieto odchýlky nevyhodnotil tak, ako predpokladá ustanovenie §38 zákon o posudzovaní vplyvov na životné prostredie.

Zo znenia zdôvodnenia napadnutého záväzného stanoviska je zrejmé, že dotknutý orgán EIA nepostupoval v súlade s čl.44 ods.4 Ústavy SR a nehájil záujmy ochrany životného prostredia dôsledne a predstavuje *Denegatio iustitiae* (odmietnutie spravodlivosti) práve pre svojvoľnosť a nepochopiteľnosť pre nedostatok dôvodov. Dotknutý orgán neskúmal splnenie podmienok rozhodnutia EIA dôsledne ale len formalisticky, povrchno a nedôsledne.

- 4) Namietame správnosť vyhodnotenia požiadavky ZDS na tzv.retenčnú dlažbu, podľa DSP by zámková dlažba mala byť z betónu, ktorý neumožňuje priamu infiltráciu do podlažia a súčasne špáry medzi jednotlivými kusmi nie sú dostatočné pre infiltráciu dažďových vôd a tie sa kolmitáciou následne úplne zanesú a upchajú; na infiltráciu dažďových vôd nebolo uspošobené ani podlažie pod parkovacími státiami.

Použitie tzv. retenčnej dlažby vyžaduje aj územný plán Bratislavy, čo je všeobecne-záväzný právny predpis, ktorý nebol v danom prípade rešpektovaný.

Použitie tzv. retenčnej dlažby vyplýva aj z Usmernenia MŽP SR č. 1/2021-4 o navrhovaní riešenia odvodu dažďových vôd z povrchového odtoku v zmysle požiadavok vodného zákona.

- 5) Podľa čl. 6 ods.4 Aarhuského dohovoru „Každá Strana umožní včasnú účasť verejnosti v čase, keď sú ešte otvorené všetky možnosti a účasť verejnosti sa môže uskutočniť efektívne.“; podľa čl.6 ods.4 konsolidovaného znenia Smernice o EIA „Dotknutej verejnosti sa poskytnú včasné a účinné príležitosti zúčastniť sa procesov rozhodovania týkajúceho sa životného prostredia uvedených v článku 2 ods. 2 a na tento účel je oprávnená vyjadriť pripomienky a stanoviská, kým sú ešte príslušnému orgánu alebo orgánom otvorené všetky možnosti, predtým ako sa rozhodne o žiadosti o povolenie.“

Podľa čl. 6 ods.5 konsolidovaného znenia Smernice o EIA, ktoré recepčnou normou §66 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie je súčasťou vnútroštátneho práva „ Podrobné úpravy pre informovanie verejnosti (napríklad vyvesenie plagátov v určitom okruhu alebo zverejnenie v miestnej tlači) a konzultácií s dotknutou verejnosťou (napríklad písomnými zásielkami alebo prostredníctvom verejnej ankety) určia členské štáty.“

Podľa Rozsudku Súdneho dvora EÚ z 15. 10. 2009 vo veci C-263/08: „...treba konštatovať, že hoci smernica 85/337 stanovuje, že dotknutá verejnosť, ktorá má dostatočný záujem na spochybnení činnosti alebo ktorej práva môže činnosť porušiť, musí mať právo podať opravný prostriedok proti rozhodnutiu, ktoré ju povoľuje, táto smernica nijako neumožňuje obmedziť možnosti podať opravné prostriedky z dôvodu, že dotknuté osoby sa už mohli vyjadriť vo fáze účasti na rozhodovanom konaní zavedenom jej článkom 6 ods.4.“

Vnútroštátnym prostriedkom v zmysle citovaného ustanovenia Smernice o EIA teda nie je len konzultácia v rámci procesov EIA, sú nimi aj vyjadrenia účastníka územného resp. stavebného konania.

ZDS má teda právo spolupodieľať sa na rozhodovaní konzultáciami v zmysle vnútroštátneho práva, ktorými sú v zisťovacom konaní ale aj v stavebnom konaní predovšetkým vyjadrenie účastníka konania resp. odvolanie.

Podľa §15 zákona o životnom prostredí má ZDS právo sa „určeným spôsobom domáhať na príslušnom orgáne svojich práv vyplývajúcich z tohto zákona a ďalších predpisov upravujúcich veci životného prostredia“ a podľa §19 zákon o životnom prostredí povinnosť „urobiť v medziach svojich možností nevyhnutné opatrenia na odvrátenie hrozby alebo na zmiernenie následkov a bez meškania ohlásiť tieto skutočnosti orgánu štátnej správy“.

Ak by si stavebný úrad dôsledne plnil všetky povinnosti uložené zákonom, medzinárodným právom a právom Európskej únie, nemuselo by ZDS alebo akýkoľvek iný subjekt verejnosti podávať odvolania. Činnosť ZDS je len reakciou na nedostatočnú a nedôslednú prácu stavebných úradov miest a obcí.

ZDS tým nesupluje ani nenahrádza činnosť štátnych orgánov, ZDS takto však vykonáva neštátnu kontrolu zákonnosti a vecnej správnosti rozhodnutí orgánov verejnej moci, ktorých predmetom je životné prostredie a jeho ochrana (<https://opac.crzp.sk/?fn=detailBiblioForm&sid=FD287398550734C849BF16BBBA89>), čo je jeho zákonná kompetencia a súčasne všeobecne-prospešná úloha/činnosť.

Súčasne tým primerane vytvára priestor pre aktérov, ktorý chcú byť environmentálnymi lídrami (mnohí z nich sa stanú členmi ZDS, ďalší len otvorení alebo skrytí podporovatelia) a voči ostatným ZDS vytvára primeraný ale legitímny tlak na zlepšovanie v environmentálnej oblasti (mnohí z nich na ZDS za to otvorene, či skryto útočia). Je to zrejme súčasť prirodzeného spoločenského vývoja a samo o sebe nesvedčí o ZDS ale o celospoločenskom nastavení.

ZDS tak súčasne naplňa svoje právo podľa §29 ods.1 Ústavy SR združiť sa s inými za legitímny spoločenský cieľom a súčasne aj svoje právo podľa čl.31 ods.1 Ústavy SR usmerňovať činnosť verejnej správy poukazovaním na jej nedostatky; v zmysle čl.51 ods.1 Ústavy SR nemá ZDS inú právnu možnosť, ako sa svojich práv domáhať než týmto spôsobom. Súčasne ZDS neprimerane nezasahuje do práv, kompetencií a povinností iných; presne v súlade so slovenským heslom „cudzie nechceme, ale svoje si nedáme!“, pričom tým, čo si verejnosť nedá vziať je životné prostredie. Má totiž na to právo ako v zmysle čl.1 Aarhuského dohovoru, tak aj v zmysle čl.37 Charty základných práv občanov EÚ ale aj v zmysle čl.44 a čl.45 Ústavy SR.

ZDS skutočne identifikovalo dôvody pre pochybnosť o dôslednej ochrane a starostlivosti o životné prostredie a preto si v súlade s §19 zákona o životnom prostredí plní svoju zákonnú povinnosť upozorniť na tieto skutočnosti príslušný štátny orgán, ktorým je Okresný úrad Bratislava ako odvolací orgán stavebného úradu, ktorý má preskúmať, či dôvody uvedené ZDS v tomto odvolaní nie sú dôvodom pre zrušenie alebo zmenu vydaného stavebného povolenia.

Napadnuté rozhodnutie v rozpore s §46 správneho poriadku nespoľahlivo zistilo stav veci a to nedôsledným uplatnením §34 ods.5 správneho poriadku v tom, že nevyhodnotilo rozhodnutie zo zisťovacieho konania, záväzné stanovisko dotknutého orgánu o plnení rozhodnutia zo zisťovacieho konania a jeho podmienok, vyhodnotenie spôsobu plnenia podmienok rozhodnutia zo zisťovacieho konania a to aj vo vzťahu k pripomienkam a námietkam účastníkov konania, o čom svedčí absencia voľnej úvahy v odôvodnení rozhodnutia v tomto smere. Rozhodnutie je preto arbitrárne a svojvoľné pre nedostatok dôvodov.

Napadnuté rozhodnutie v rozpore s §46 správneho poriadku neobsahuje predpísanú náležitosť podľa §38 ods.6 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie ako ani podľa §10 ods.1 písm.e stavebnej vyhlášky č-453/2000 Z.z. a v rozpore s §46 správneho poriadku si vôbec nezisťovalo stav veci v tomto ohľade.

Podľa §56 stavebný úrad doplní dokazovanie a to najmä vo vzťahu k zabezpečeniu podkladov rozhodnutia v podobe rozhodnutia zo zisťovacieho konania, záväzného stanoviska o plnení rozhodnutia zo zisťovacieho konania a jeho podmienok, vyhodnotenie plnenia podmienok rozhodnutia zo zisťovacieho konania.

Podľa §59 ods.1 Správneho poriadku odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. Vzhľadom na konštatované pochybenia v stavebnom konaní žiadame, aby odvolací orgán napadnuté rozhodnutie zrušil a vrátil na nové konanie podľa §59 ods.3 správneho poriadku. Toto odvolanie má podľa §55 ods.1 Správneho poriadku odkladný účinok.

- Toto vyjadrenie a spôsob ako ho úrad zohľadnil žiadame uviesť v rozhodnutí.
- S podkladmi rozhodnutia žiadame byť oboznámení pred samotným vydaním rozhodnutia a následne sa k nim podľa §33 ods.2 Správneho poriadku vyjadríme.
- Rozhodnutie ako aj ostatné písomnosti žiadame doručovať v zmysle §25a Správneho poriadku do elektronickej schránky nášho združenia na ústrednom portáli verejnej správy *slovensko.sk*; listiny v papierovej forme nezasilať.
- Toto podanie písomne potvrdíme podľa §19 ods.1 Správneho poriadku cestou elektronickej podateľne na ústrednom portáli verejnej správy *slovensko.sk*.
- **Zásady Integrity konania ZDS:** <https://enviroportal.org/portfolio-items/zasady-integrity-konania-zds/>
- **Environmentálne princípy činnosti ZDS:** <https://enviroportal.org/portfolio-items/environmentalne-principy-cinnosti-zds/>

ZDS je inštitúciou, ktorá zasvätila svoju činnosť dôslednej ochrane životného prostredia a jeho neustáleho zlepšovania. Snaží sa o faktické zlepšovanie životného prostredia komunikáciou a osvetou medzi všetkými, kto do neho zasahuje ale zasadzuje sa aj o právnu ochranu životného prostredia účasťou v povoľovacích konaniach (<https://opac.crzp.sk/?fn=detailBiblioForm&sid=FD287398550734C849BF16BBBA89>), kde je neštátnym kontrolórom vecnej a právnej správnosti rozhodnutí úradov t.j. aby úrady rozhodovali tak, že ďalší socio-ekonomický rozvoj je v symbióze s rozvojom a ochranou životného prostredia, čím sa snaží o Zelenú transformáciu Slovenska ako súčasť európskej Zelené transformácie (https://ec.europa.eu/reform-support/what-we-do/green-transition_sk) a to výlučne prostredníctvom budovania materiálneho právneho štátu v tejto oblasti. ZDS je bez politickej afiliácie a nemá žiadnu politickú agendu. ZDS má za to, že životné prostredie patrí všetkým a záujem na jeho zlepšovaní si nikto nemôže privlastňovať a to ani biznisovo ale ani politicky. Životné prostredie patrí všetkým ľuďom bez rozdielu a záujem na jeho zlepšovaní je právom každého a všetkých.

Informácia: Dávame do pozornosti blog predsedu ZDS <https://dennikn.sk/autor/marcelslavik/?ref=in>, v ktorom sa vyjadruje k aktuálnym spoločenským otázkam a činnosti ZDS.

S pozdravom,

--

Združenie domových samospráv | Marcel Slávik
sídlo: Rovniankova 14 | P.O.BOX 218 | 851 02 Bratislava
office: Námestie SNP 13/B | 841 01 Bratislava
+421 907 901 676
www.samospravydomov.org
www.enviroportal.org
www.climaterealityproject.com